

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Κατά την ονομασίαν τῆς πρό τοῦ Μαιευτηρίου «Μαρίκα Ἡλιάδη» πλατείας εἰς πλατεῖαν Ἑλενας Ἐλ. Βενιζέλου ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Ἀγγελος Τσουκαλᾶς ἐξεφώνησε τὴν 8ην Νοεμβρίου 1959 τὸν κάτωθι λόγον:

Μὲ ἰδιαιτέραν συγκίνησιν ἐκτελῶ τὴν ἀπόφασιν τὴν ὁμόφωνον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων, νὰ δοθῇ τὸ ὄνομα τῆς μικρᾶς αὐτῆς πλατείας εἰς τὴν μεγάλην Ἑλληνίδα Ἑλεναν Βενιζέλου.

Σύντροφος τῆς ζωῆς τοῦ μεγίστου τῶν Ἑλλήνων τῆς ἐποχῆς μας, ἀλλὰ διεπομένη ἀπὸ ἓνα πνεῦμα ἀπέραντης μετριοφροσύνης, ἡ μεγάλη αὐτὴ Ἑλληνίς ἐγνώριζε νὰ ἴσται εἰς τὴν σκιάν τοῦ ἐνδόξου συζύγου της κατὰ τὰς στιγμὰς τὰς μεγάλας τῆς δόξης του καὶ τοῦ μεγαλείου του καὶ νὰ μοιράζεται μαζί του τὰς στιγμὰς τῶν πικριῶν καὶ τῶν ἀπογοητεύσεων, ὅπως ἐμοιράσθη μαζί του καὶ τὰς δολοφονικὰς σφαίρας τῆς Λεωφόρου Κηφισσίας. Εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ ρεαλισμοῦ εἰς τὴν ὁποίαν ζῶμεν, ἡ Ἑλενα Βενιζέλου ὑπῆρξε τὸ τελευταῖον ἴσως ὑπόλειμμα τῶν Μεγάλων Εὐεργετῶν τοῦ Γένους, ἡ ὁποία συνησθάνθη τὸ ὑπέρτατον χρέος νὰ διαθέσῃ πᾶν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν νὰ διαθέσῃ ἐκ τῆς περιουσίας της δι' εὐγενεῖς καὶ ὠραίους σκοπούς. Ἐνα ἀπὸ τὰ δείγματα τῶν ἐκδηλώσεων τῆς μεγάλης αὐτῆς γυναικῆς ὑπῆρξε καὶ τὸ Μαιευτήριον «Μαρίκα Ἡλιάδη», εἰς τὸ ὁποῖον μετ' ὀλίγον θὰ γίνῃ ἐν συνεχείᾳ μία εορτὴ, καὶ ἀπετέλεσεν ἐπίσης καὶ ἐκδήλωσιν τῆς προσηλωσεῶς της, τῆς στοργῆς της καὶ τῆς ἀγάπης της πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα τὸ γεγονός ὅτι ὡς τελευταίαν της ἐπιθυμίαν ἐξεδήλωσε τὸ νὰ μεταφερθῇ ἡ καρδία της ἐν τῶς λυκίθου, ἡ ὁποία καὶ εὐρίσκειται σήμερον εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων δεκάδων μέτρων ἀπὸ τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εὐρισκόμεθα.

Ὅταν ὑπάρχουν ἔργα, οἱ λόγοι παρέλκουν.

Θὰ ἤθελα ἀπλῶς νὰ ὑπομνήσω τί ἐπραξε, τί ἔκαμεν ἡ Ἑλενα Βενιζέλου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εὐγενοῦς ζωῆς της. Ἀνήγειρε τὸ παρὸν Μαιευτήριον «Μαρίκα Ἡλιάδη», ὅπως καὶ τὴν Σχολὴν τῶν καθυστερημένων παιδιῶν εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸ Σκυλίτσειον Νοσοκομεῖον εἰς τὴν Χίον καὶ τὸ Βενιζέλειον Στάδιον εἰς τὰ Χανιά τῆς Κρήτης.

Συνέβαλεν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, καθὼς ἐπίσης καὶ τοῦ Γαλλικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἐκτὸς αὐτῶν ὑπεστήριξε διὰ δωρεῶν καὶ ὑποτροφιῶν πολλοὺς Ἑλλήνας οἱ ὅποιοι κατέφυγον εἰς αὐτὴν διὰ νὰ ζητήσουν τὴν ἐνίσχυσίν της εἰς τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξίν των, ἐπιστημονικὴν, καλλιτεχνικὴν καὶ ἄλλας, καὶ ἀκόμη ἐδώρισεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τὸ οἶκημα τῆς ἐν Λονδίῳ Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ἐδώρισεν εἰς τὸ Γηροκομεῖον τῶν Παρισίων γήπεδον χιλίων λιρῶν, περιέβαλεν πρὸ δύο ἐτῶν Οὐγγρους πρόσφυγας, κατὰ δὲ τὸν πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον ἐδώρισεν εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν νοσοκομειακὸν αὐτοκίνητον πλήρως ἐξωπλισμένον.

Εἶναι ἴσως ἓνα μέρος ἀπὸ τὰ ὅσα ἔκαμεν ἡ Ἑλενα Βενιζέλου ὑπὲρ τοῦ τόπου της καὶ τῶν συμπατριωτῶν της.

Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων, θεωρῶν ὅτι ἀποτίει ἐλάχιστον χρέος τιμῆς πρὸς τὴν Μεγάλην, ἐπαναλαμβάνω, αὐτὴν Ἑλληνίδα καὶ σύντροφον τῆς ζωῆς τοῦ μεγίστου τῶν Ἑλλήνων, δίδει τὸ ὄνομα τῆς Ἑλενας Βενιζέλου εἰς τὴν πλατεῖαν αὐτὴν.